

יצחק שרון "לצערי הממשלה לא מעוניינת ברפתות משפחתיות"

ראובן זלץ

ברפת יצחק שרון במושב בטחה, האופטימיות, איך לומר, כבר מזמן לא גרה שם. אך כך מתברר המצב ברבות מהרפתות המשפחתיות. ההרגשה שהם לא רצויים ולממשלה יהיה קל יותר בלעדיהם. יצחק שרון, רפתן וותיק ומוערך, בעל רפת שעל פי כל המדדים, נחשבת לטובה ואיכותית, מגרד משכורת ממוצעת במשק. ואם נוסיף לכך את המצב הקשה של שוק הבשר, נקבל תמונה ריאלית ומאוד מורכבת למצב הרפת המשפחתית •

מחפשים הכנסה משנית. יצחק

המשק המשפחתי עובר בשנים האחרונות שינויים קיצוניים המשפיעים על עתידו ויש מי שיאמר אף על המשך קיומו. יצחק שרון, רפתן וותיק, מודע בהחלט למצב, אך כמו רבים מחבריו הוא עדיין שומר על סוג של אופטימיות זהירה. "תשמע, הוא אומר לי מייד בתחילת השיחה "לא יעזור, הגודל משפיע על הרווח ולרפת קטנה קשה מאוד לשרוד ואני נחשב לרפתן יעיל. אנחנו כרגע לא יודעים מה יהיה בעתיד, אצלנו כל אגורה משפיעה על הרווחים. מי שאין לו הכנסה משנית אני לא מקנא בו". כך, בפנים חתומות ובמשפטים קצרים, הוא מתאר את מצב המשק המשפחתי, או לפחות את מצב חלק לא קטן של הרפתות המשפחתיות. אם פעם יכלו הרפתנים לסמוך על שוק הבשר שיכניס מזומנים ויעשיר את הקופה, הרי שכיום גם תחום זה קשה ואינו רווחי כבעבר, יש מי שיאמר, אינו רווחי בכלל.

יצחק "שוק הבשר על הפנים ולא משתלם, אם פעם קבלנו בשיא 22 שקל היום 12 וחצי לקילו. היבוא הרס את השוק ואין לזה ביטוי במחיר לצרכן. מי שמרוויח הם המתווכים והיבואנים, החקלאים הם בסוף שרשרת הרווחים. המצב לא נעים, אך כיום שוק הבשר ממש אינו רווחי עבור הרפתן".

שושלת רבנים

האבא של יצחק היה רב המושב וגם הסבא שימש כרב המושב. יצחק "אבא שלי היה ממקימי המושב, אבי ואימי נפטרו לפני 14 שנה בהפרש של שנה האחת מהשני. השורשים של משפחתי נטועים עמוק כאן במושב ואני מקווה שילדיי ימשיכו את השושלת כאן". ▲

מושב עובדים הוקם בשנות החמישים, 89 חברי משק וחיים בו כ-800 תושבים, חלקם בני ממשיתים וחלקם בהרחבה. פרנסה עיקרית רפתות, 18 רפתות מתוכם 4 איחודים, בסה"כ 24 משפחות, מכסת המושב כ-13 מיליון ליטר. רוב המושב מספק את החלב לתנובה. ▲

זה לא סוד כי הרפתנים, כמו גם רבים מהחקלאים, מחפשים הכנסות נוספות, משניות, חלקם אף פונה לתחומי עיסוק אחרים. מספר יצחק "לפני 6 חצי שנים התחלתי לבנות את המערכת הסולרית וזה מה שנותן לי לצוף, בלי המערכת הסולרית הפרנסה קשה. אני מוכר את החשמל לחברת חשמל.. לצערי חברת החשמל דורשת כל מיני דרישות המקשות עלינו לעשות מערכת חשמל נטו. שזה אומר שאתה מייצר את החשמל של המשק שלך. יש מונה מיוחד הנקרא מונה נטו ולזה חברת החשמל מערימה קשיים וחבל". על מצב הרפתות המשפחתיות אומר יצחק "אני אגיד לך, המצב סביר מינוס, בקושי משכורת ממוצעת במשק. העתיד שלנו לא נראה וורוד, תמחור החלב, נושא היבוא, מדיניות ממשלתית שלא מתחשבת בנו, הכל ביחד מצביע על המצב העתידי שלא נראה טוב בשבילנו".

"תשמע, כולם מדברים על איחודים, זה קשה, אנחנו לא בנויים לאיחודים, אולי הדור הבא, לצערי הרפת הפכה לענף משני במשק ולא ענף ראשי. הממשלה בעצם לא מעוניינת ברפת משפחתית, היא רוצה איחודים ורק כמה רפתות בכל מושב. חבל אבל זו המציאות, פעם זה היה אחרת", אומר בצער יצחק. באשר לעתיד, יצחק לא חי באשלויות, חקלאי בן חקלאי ורפתן בן רפתן, שכבר ראה הכל, עובד קשה לפרנסתו, להביא אוכל לביתו. לקראת סיום הוא אומר לי בשקט "פעם זאת היתה גאווה להיות חקלאי, היום זה לא משהו להיות חקלאי. היום רפתן זה לא מציאה פעם היינו מתפרנסים מהרפת בכבוד, היום זה רק עניין של הישרדות. לצערי ענף החקלאות בארץ גמור, יש מדיניות ממשלתית זוה המצב. כואב מאוד אך זו המציאות".

הרפת הוקמה בשנות החמישים עם פרה אחת או שניים, כשהשתחררתי מהצבא היו כ-20 ראש כיום יש ברפת יש כ-70 חולבות מכסה 750 אלף ליטר לשנה. מכון אפמיילק 12 עמדות, 3 חליבות, עובד הזר אחד. מרכז מזון פרי ישי, עובד איתו 30 שנה, חלב לתנובה. ▲

"כיום כלנו חוששים להשקיע בגלל המצב הלא ברור. לאחרונה קבלתי מענק של משרד החקלאות, מענק פיתוח, קניתי הליקופטרים, מאווררים לרפת ליבוש הרביצה. קניתי שופל ועוד כל מיני השקעות לרפת. אך בהחלט קיים חשש וחוסר וודאות לגבי העתיד". ▲